

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-422/12 P

**Industrias Alen SA de CV
împotriva**

**Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)
(OAPI)**

„Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CLORALEX — Marca națională verbală anterioară CLOROX — Risc de confuzie — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Recurs incident — Articolul 176 din Regulamentul de procedură — Cerință de a formula recursul incident prin înscris separat”

Sumar — Ordonanța Curții (Camera a treia) din 30 ianuarie 2014

1. *Recurs — Motive — Apreciere eronată a faptelor și a elementelor de probă — Inadmisibilitate — Controlul exercitat de Curte cu privire la aprecierea faptelor și a elementelor de probă — Excludere, cu excepția cazurilor de denaturare*

[art. 256 alin. (1) TFUE; Statutul Curții de Justiție, art. 58 primul paragraf; Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, art. 8 alin. (1) lit. (b)]

2. *Recurs — Motive — Simplă repetare a motivelor și a argumentelor prezentate în fața Tribunalului — Neidentificarea erorii de drept invocate — Inadmisibilitate*

[art. 256 alin. (1) al doilea paragraf TFUE; Statutul Curții de Justiție, art. 58 primul paragraf; Regulamentul de procedură al Curții, art. 112 alin. (1) lit. (c)]

3. *Marcă comunitară — Definiția și dobândirea mărcii comunitare — Motive relative de refuz — Opoziție a titularului unei mărci anterioare identice sau similare înregistrate pentru produse sau servicii identice sau similare — Similitudine între mărcile vizate — Criterii de apreciere — Marcă complexă*

[Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, art. 8 alin. (1) lit. (b)]

1. În conformitate cu articolul 256 alineatul (1) CE și cu articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, recursul se limitează la aspecte de drept. Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, un aspect de drept supus, ca atare, controlului Curții în cadrul unui recurs.

Aprecierea similitudinii dintre semnele aflate în conflict din perspectiva articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară este o analiză de natură factuală care, cu excepția cazului denaturării elementelor de probă menționate anterior, nu poate să facă obiectul controlului Curții.

(a se vedea punctele 37 și 38)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 39)

3. Aprecierea globală a riscului de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară trebuie să se întemeieze, în ceea ce privește similitudinea vizuală, fonetică sau conceptuală dintre semnele aflate în conflict, pe impresia de ansamblu produsă de acestea, ținând cont în special de elementele lor distinctive și dominante. În special, Curtea a statuat că aprecierea similitudinii dintre două mărci nu se poate limita la luarea în considerare a unei singure componente a unei mărci complexe și la compararea acesteia cu o altă marcă, ci comparația trebuie să se facă prin examinarea mărcilor în cauză, apreciate, fiecare, ca întreg. Cu siguranță, în anumite împrejurări, impresia de ansamblu produsă în memoria publicului relevant de o marcă complexă poate să fie dominată de una sau de mai multe dintre componentele sale, astfel încât aprecierea similitudinii se va putea face exclusiv pe baza elementului dominant dacă toate celelalte componente ale mărcii sunt neglijabile. Cu toate acestea, nu se poate deduce din această jurisprudență referitoare la situații excepționale că doar elementul distinctiv al unei mărci compuse dintr-un element descriptiv și un element distinctiv este decisivă pentru aprecierea existenței unui risc de confuzie.

(a se vedea punctele 42-44)